

Çerağ

– NeclaKezbanT · 12 Eylül 2021

önce yorgun düşler göçer dünyadan
pencereden kar getiren yol türküleri
çalılar
dikenler içinde kaybolan
çiçekli günlerin sıcak ahengi

baba nasihati
kulaklarda uğuldayan
gönlümüzün laf ebesi kırılmış yıllar
meğer hep içime attığım gülüş
yüzümü dağlayan Acem süsüymüş

aklımın tellerine konan kuşlar da kaçar
cebime sığmayan zamanın
çok üşümüş elleri
savaşıp kazanan kazanıp yenilen aşk
ölüler sevişmez ki sevgili
kendi külünü söndüren ateş
geçti kendinden daha dün

amber ve dal
gül yazmalıdır annemin duası
dağılmış tesbih tanesinde
sarı keder
sokakları yoklayan sis
yutuyor insanları sessiz
kırk yerini delen kadife uykular

sinmiyor
böldüğüm ekmek içtiğim su
tutamam aldığım nefes
bir gidimlik uzakta yokluğu
tutamam

en sonunda dilimin ucundan
katran karası bir intizar geçer.

Nisan 2019

.